

Henvisning:

Eget navn og stednavne blev gjort anonyme, men foreligger i der oprindelige dokument.

Succesberetning (brev til Bruno Gröning)

T. B., U., 13.9.1949

Fru T. B.

U., den 13. september 1949, T..str. 99

Anbefalet!

Hr. Bruno Gröning
Rosenheim Traberhof

Vedrørende: Helbredelsessucces gennem fjernvirkning

Kære hr. Gröning!

Den 8. september 49 gav jeg dr. Z., M., et brev med bøn om helbredelse for min mor, fru J. H., R...str. 126, Altersheim R., Zr. 45, 1. Nogle dage inden havde min mor allerede sendt et lignende brev direkte til Traberhof.

I mange år har min 64 år gamle mor lidt af en stadigt tiltagende slidgigt. Siden juli 1948 har hun været konstant sengeliggende og lam i arme og ben, så hun hele tiden behøver pleje. Hænderne er indadtrukne og forkrampede, armene kan kun løftes et lille stykke. Enhver stillingsændring i sengen, som hun selv eller andre foretager, fremkalder stærke smerter, kun ved absolut ubevægelighed er hun smertefri. I mange år blev der givet lægelig hjælp, men det hjalp ikke trods forskellige kure.

I natten fra den 10. til 11. september havde jeg kort før midnat følgende drøm:

De, kære hr. Gröning, trådte ind i mine forældres værelse på alderdomshjemmet. Jeg greb Deres venstre hånd, førte Dem hen til min mors seng og sagde: "Det er min mor!" De satte Dem, uden at slippe min hånd, ved siden af sengen, lagde Deres højre hånd på min mors hånd, sænkede hovedet en smule og lukkede øjnene. I samme øjeblik mærkede jeg selv et uhyre fysisk ubehag, som skulle jeg blive knust eller kvalt. Alligevel blev jeg koncentreret ved denne ene tanke: "De må helbrede min mor!" Umiddelbart efter forsvandt den trykkende fornemmelse, og gav plads for en usigelig lethed, og det stærkest mulige fysiske og sjælelige velbehag. Jeg så på min mor, så, hvordan hun løftede armene og åbnede hænderne, mens glædestårer løb

over ansigtet. Synet overvældede mig sådan, at jeg sank over mod Dem med overkroppen. De støttede mig med begge hænder, og denne berøring fremkaldte igen en ubeskrivelig fornemmelse af velvære i mig. Uden et ord rejste hun sig og forlod værelset. På dette tidspunkt af drømmen vågnede jeg, tændte lyset, så på klokken og vækkede min mand, for drømmens klarhed og eftertrykkelighed var så stærk, at jeg ikke kunne tie. Da jeg selv siden min barndom ser i farver og krystaller, syntes drømmen mig som en sikker virkning af Deres udstråling. Om morgenen den 11. september fortalte jeg også drømmen til to andre familiemedlemmer, før jeg i München kunne overbevise mig om min mors forandrede tilstand.

Kendsgerningen er, at i samme nat som drømmen, kl. 4 om morgenen, vågnede min mor, kunne straks åbne sine hænder næsten helt, og heller ikke mere følte den sædvanlige forkrampning. Armene kunne hun uden smerter løfte og bevæge et stykke mere end ellers. Begge ben, som hidtil var ubevægelige, løftede hun nu liggende et stykke op, det ene ganske vist med de største smerter og anstrengelser. I hvert fald er der øjensynligt, tydeligt og kun gennem overnaturlig hjælp, indtrådt en bedring, som hun er meget lykkelig for.

Min mor jeg står til enhver tid Dem, kære hr. Gröning, til rådighed med vore vidnesbyrd og min mors behandlende læger. Vi takker Dem hjerteligt for hjælpen, og beder Dem inderligt om at fortsætte Deres helbredende virke så længe, at det igen bliver muligt for min mor at forlade sengen.

Med de bedste ønsker for Deres velsignelsesrige beskæftigelse, og endnu engang oprigtig tak.

Deres hengivne T. B.

U., T...str. 93

Kilde:

Arkiv Bruno Gröning Stiftung